

Вински дани у Савамали

У „Миксер хаусу“ у Карађорђевој 46 сутра и преко сутра биће одржан регионални фестивал вина и гастрономије „Belgrade Wine & Dine“. Представите се више од 30 винарија из региона, уз десетак производа хране и ресторатера, а на програму је и шест гастро радионица.

У сутобу у подне биће уприличено дружење са куварима који ће спојити тајландску кухину и српска вина, а од 15 часова уследиће наступ стручњака за сушу који ће испробати како јапански залогаји пашу уз домаћу сорту вина – тамјаник.

Првог дана фестивала од 18 сата Александар Шкипил и Зоран Лападатовић кувају уживо и говоре о истинама и заблудама о италијанској кухини. Двојица стручњака представиће све вештине – од сечења и сер-

Будистички храм на Зvezдари

Године 1929. у Београду је подигнут будистички храм, једини у Европи тог времена. У њему су се окупљали калмици, припадници народа монголског порекла, који су у српску престоницу емигрирали из Русије после Октобарске револуције. – Калмички будистички храм налазио се на Зvezдари и он је један од примера који показују да је Београд био средина отворена да прихврти различите конфесије – истиче бурђа Боровњак.

Књиге и рукописи

На поставци у Историјском архиву представљено је и 27 рукописа из Збирке црквених матичних књига. Ови документи, настали од 1721. до 1913, сведоче о томе да се у српској престоници вековима води активан верски живот. Међу књигама православне, католичке и јеврејске вероисповести налази се и Књига фатви на османском турском језику.

Верски мозаик београдске историје

Изложба у галерији Историјског архива града кроз призму градње и нестанка богомоља доčараوا промене у српској престоници од 16. до 20. века

Престоница Србије половином 16. века била је оријентална варош чију визуру је карактерисало велико минарета. Трговци, чиновници и други намерници који су Београд походили у 18. веку дивили су се величественим црквама у барокном стилу, а гости престонице у годинама уочи Другог светског рата могли су да уживaju у делима мултконфесионалне архитектуре...

Свим тим мемане између 16. и 20 века, виђеним кроз призму сакралне архитектуре, посвећена је изложба „Верски објекти у Београду – пројекти и остварења у документима Историјског архива Београда“, која је јуче отворена у галерији ове институције у Улици Палмира Тольятти 1.

– На основу сачуваних пројектних архивских документа може се реконструисати како је текло настајање различитих верских објеката, не само у старом делу Београда, већ и у Земуну, који је био важно верско средиште – каже Ђурђа Боровњак, аутор изложбе и архивиста Историјског архива.

Историја престоничког сакралног градитељства приказана је на 32 панона. Изложена је и фотодокументација из фонда Историјског архива града, као и део грађе позјамљен од сродних институција. Поставка свеđочи о Београду као месту у коме су се вековима сусретали и столећима заједно живели припадници различитих вероисповести – православне, католичке, исламске, јеврејске, протестантске-евангелистичке.

Од 14 сати, такође у недељу, уследиће наступ Томислава Гргетега, једног од најбољих хрватских уметника вардач, који је радио на Блиском и Далеком истоку, у Африци и широм Европе. Он ће заједно са Владом Милентијевићем, београдским мајстором кулинарства, направити својеврсну фузију српске и истарске кухиње.

Д. Б.

Престоничко сакрално градитељство приказано је на 32 панона

Фото Р.Крстић

тљивијет објекта те врсте у Београду, подробно су обраћене и друге православне богомоље у престоници.

Тако посетиоци изложбе могу сазнати да је Вазнесељска црква, у Улици адмирала Гептара, подигнута као гарнизонска црква за потребе војничких смештених у оближњем Великом карсарни, док је црква Светог Ђорђа у Зрманјској улици изградена на земљишту које су трговачи Митрат Јовановић и његова супружна поклонили као спомен на своју рано преминулу децу.

Када данас туристи погледају на врх Ресавске улице, видеће велиелепну цркву Светог Марка која је триде-

сетих година прошлог века, по узору на Грачаницу, подигнуту у близини богомоље на некадашњем Старом ташмаџанском гробљу. На месту где се данас налази Патријаршија, седиште СПЦ, у 18. и 19. веку налазило се здане старе Митрополије. Верску наимену у 19. веку имало је и земљиште на коме се данас налази Храм и црква Светог Саве, као и капела Свете Петке.

Да посетилац Београда из прве половине 20. века данас може да уђе у цркву Свете тројице видео би да јој је унутрашњост доста другачија, док би у простору Немачке евангели-

Улица краља Петра – богатство верске различитости

Улица краља Петра и њена околина својеврсни су споменици београдске мултконфесионалности. На једном њеном крају је Саборна црква преко пута која је Патријаршија, на средини улице је Дом црквене јеврејске општине, а у њеној близини је Бајракли ѡамија и шеих-Мустафино турбе.

Стичке црквене општине данас могу да погледају представе Бите театра. Супротну пременаму, из профане у сакралну, добила је зграда у Улици Светозара Марковића. На адреси некадашњег аустријског посланства, данас је Београдска најбискупија.

Богатству и разноликостим сакралним градитељством у српској престонини доприноси је и црква Светог Антуна Падованског, једина кружна грађевина те врсте у Београду.

Од бројних исламских богомоља, до данас је сачувана само Бајракли ѡамија, док су у вртлогу векова нестале по лепоти упадљиве Кизилагина ѡамија (такође на Дорђону) и Батал ѡамија, која се налазила близу места где је сада зграда Народне скупštине.

Примадници јеврејске верске заједнице данас се окупљају у синагоги Сукат Шалом у Улици маршала Бирјузова. На месту где је данас Галерија фресака, до 1944. године налазила се и синагога Бет Израел, која је нестала у пожару.

Д. Алексин

вирања пршуте и сира до справљања класичних паста и рижота.

Дан касније, у 12 часова, биће отворене тајне припремања и ужињавања у кафи на потпуно другачији начин, а Раша Влачић из ресторана „Кумбара“ ће говорити о поступку припремања „dry age“ меса и других твориња из од 12 до 22 сата, а другог од поднева до 20 часова.

Д. Б.

Фото А. Васиљевић

Носач за компакт дискове у облику точка

Рођенданска поставка Улулудса и радови студената Академије лепих уметности део су овогодишње изложбе дизајна на Сајму намештаја

Полазници Академије лепих уметности учествовали су и на међународним такмичењима у САД и Италији

Извор светlosti необичног облиka

Степенице за рај и футуристичке лампе

Креативно ћош актуелног Сајма намештаја, у којем доминира примењена уметност и дизајн, и ове године је смештено на горњем, „че“ нивоу хале у Београдском сајму. Тамо ће до 18. новембра посетиоци моћи да на пратећој изложби виде остварење млађих и искуснијих креативца, од средњошколца до дојеана.

Централни део чини рођенданска поставка Улулудса у част 60 година постојања овог удрžаја. Сачињена је од мноштва малих плавих штандова на којима су се представили чланови Улулудса из различитих секција: дизајна, уметничке фотографије, сликарства и графике...

Студенти одсека за дизајн Академије лепих уметности представили су пројекте са којима су, под менторством професора Зорана Једрејчића, учествовали на великим такмичењима у САД и Италији. Они су тако предочили једноставну аудио/ „дрвеној столицју“, која је учествовала на италијанској најдметњијој „Промоседији“, сачињену од две шперплоче и истотикој величинских шипака. Ту је и пројекат система међусобно уклопљивих елемената за купатило „Санторини“ који су, како професор Једрејчић, рађени у складу са „облом“ архитектуром овог грчког острва.

Свакако најзанимљивији подухват са степенасте надгробне плоче које се стављају једна на другу, рађене за конкурс у САД под покровитељством Фондације „Лиен“. Пројекат је пригодно назван „Степенице за рај“, по истоименој песми „Лед цепелина“.

– То је наизглед бизарно, али конкурс се заступа на осмишљавању церемонија сахрањивања или надгробних обележја, како би се показало да се смрт јавља на други и симболизујује по родично стабло јер су њивским посматрањем одоздо нагоре може видети хронолошки след

умирања – објашњава Једрејчић. Свој рад представили су и неки од учесника претходних сајамских манифестација. Међу њима су студенти Шумарског факултета са најтима са којима су у последњих осам година освојили 112 домаћих и светских награда.

Осим чуvene „Кслипотеке“, својеврсне „библиотеке дрвета“, ту су и различити аутентични комади намештаја. Ученици школе „Дрвар“ представили су стакло за компакт-дискове најразличитијих облика – од уврнутих и изврнутих, до великих котура који „чува“ дискове. Ту је и ретроспектива радова са „Миксер“ фестивала, а од сиднијег покуствства на осталим штандовима пажњу привлаче лампе у облику ветрењача, женске одеће или пак оне које су футуристичких изгледа.

Д. Буквић